

РЕШЕНИЕ

№ 21402

гр. София, 28.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 14.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7886** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ /ЕР ЮГ/ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], чрез процесуален представител юрк. П. С., срещу Решение № Ж-589/11.07.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/Комисията/, с което по жалба на Д. А. Н., на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Комисията е дала на жалбоподателя следните задължителни указания: в тримесечен срок от получаване на настоящото решение „Електроразпределение Юг“ ЕАД да присъедини обект „жилищна сграда с гараж с местонахождение: [населено място], имот ПИ 04738.101.56, ЕКАТТЕ 04738; в едномесечен срок след приключване на дейностите „Електроразпределение Юг“ ЕАД да представи на доказателства за изпълнението им. Жалбоподателят оспорва както валидността, така и законосъобразността на посоченото решение. Конкретните съображения се свеждат до това, че актът е постановен извън материалната компетентност на регулаторния орган, доколкото неправомерно регулира облигационни правоотношения между равнопоставени страни. Отделно се излагат доводи, че решението е немотивирано, издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие с приложимия материален закон и практиката на самия

административен орган по сходни случаи. Жалбоподателят е категоричен, че Комисията не е установила действителната фактическа обстановка; не е изследвала правоотношението между страните, правата и задълженията по договора за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД с № 4486055 от 21.02.2022 г., както и Търговските условия към него, при което незаконосъобразен е формирания извод, че е налице нарушение по така сключения договор. Посочва, че по силата на договора с клиента ЕР ЮГ ЕАД, като мрежови оператор, се е задължило да проектира и изгради кабелна линия ниско напрежение /КЛ НН/ от МТП „Детелина“ до електромерно табло, монтирано в полски път 04738.91.18, в близост до имот 04738.101.56, положен в трасе с одобрен парцеларен план от общинската администрация. Дейностите по проектиране се предхождат от наличието на одобрен ПУП - ПП за трасе КЛ НН, за което е необходимо разрешение за строеж. Тезата на дружеството е, че изпълнението на задълженията от страна на ЕР ЮГ ЕАД е поставено в зависимост от действията и бързината на множество административни органи. Поради това срокът за изпълнение на присъединяването (24 месеца) започва да тече след кумулативното наличие на трите предпоставки, посочени в чл. 4.6.1. и 4.6.2. от Договора и в чл. 4.2.1. от Търговските условия, т.е. не само след заплащане на цената, но и след съгласуване на процедурите по изграждане на енергийните обекти и влизане в сила на разрешението за строеж на съоръженията за присъединяване. По изложените доводи се претендира прогласяване на нищожността на Решение № Ж-589, а в условията на евентуалност се иска отмяната му, ведно с присъждане на разноски по представен списък на л. 93.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юр. Т. Б., оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Д. А. Н., редовно призована, не се явява и не се представлява в производството по делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Административен съд - София-град, III отделение, 75-и състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.02.2022 г. Д. А. Н. е сключила с електроразпределителното дружество договор за присъединяване на жилищна сграда с гараж, находяща се в [населено място], имот ПИ 04738.101.56.

На 04.04.2022 г. г-жа Н. е заплатила определената в договора цена за присъединяване в размер на 12 006 лв.

На 10.06.2024 г., позовавайки се на клаузите, уреждащи срока за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване, албодателката е подала жалба до КЕВР, считайки че този срок е изтекъл на 04.04.2024 г. Настоявала е Комисията да извърши необходимата проверка по случая и да задължи електроразпределителното дружество да изпълни задълженията си по сключения договор.

На 18.06.2024 г. е постъпило становище от ЕР ЮГ ЕАД. В него е посочено, че срокът за присъединяване според чл. 4.5 и 4.6 от договора с клиента е 24 (двадесет и четири) месеца от заплащане на цената за присъединяване, която е заплатена на 04.04.2022 г. и от съгласуване на изграждането на съответните съоръжения или учредяване на съответните вещни права. Дружеството информира, че в изпълнение на договорните

си задължения е стартирало съгласувателна процедура с Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) по реда на чл. 144, ал. 5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Вследствие на подадените документи е съставен протокол за предварителен оглед, с който АПИ дава указания на електроразпределителното дружество, при които да се изгради нова кабелна линия КЛ 1 kV и ЕТ за външно захранване в ПИ 04738.101.56. Според изложеното в становището срокът по чл. 4.5 от Договора започва да тече не само след заплащане на цената, но и след съгласуване на процедурите по изграждане на енергийните обекти. Посочено е, че електроразпределителното дружество е извършило всички необходими действия от негова страна, за да изпълни своите договорни задължения. Забавянето на изготвяне на документи от страна на трети лица, в конкретния случай АПИ, не следва да се вмениява като отговорност на „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Дружеството не е бездействало и е действало добросъвестно при изпълнение на договорните си задължения.

Последвало е оспореното решение, с което Комисията дала на "Електроразпределение ЮГ" ЕАД задължителни указания в 3-месечен срок да присъедини към електроразпределителната мрежа обект „жилищна сграда с гараж с местонахождение: [населено място], имот ПИ 04738.101.56, ЕКАТТЕ 04738.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалба е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от надлежни страни – адресати на дадените с акта задължителни указания, които имат право и интерес от оспорването.

Разгледаната по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № Ж-589 е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЕ посочва, че регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР, която според чл. 11, ал. 1 с.з. е колегиален орган, състои се от 5 членове, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл. 13, ал. 1 ЗЕ/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав "Енергетика", който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – алинея втора на чл. 13. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 ЗЕ КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 ЗЕ. От приложеното по делото извлечение от Протокол № 205 от 11.07.2024 г. /л. 49/ се установява, че на закрито заседание, проведено на 11.07.2024 г. са присъствали председателят и двама членове със стаж в областта на енергетиката, които са гласували "за". Налице е предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 ЗЕ мнозинство, с оглед на което съдът намира, че Решение № Ж-589/2024 г. е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

Такъв тежък порок на акта не следва и от твърденията, че с произнасянето си КЕВР е

надхвърлила правомощията си.

Разпоредбата на чл. 76, ал. 1 ЗЕ нормативно урежда правомощие на КЕВР контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно т. 8 от ал. 4 на чл. 76 Комисията текущо контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ. При това положение част от регулаторната функция на КЕВР включва разглеждане на жалби на клиенти срещу енергийни предприятия във връзка с изпълнението на договорните им задължения за присъединяване на клиент към електроразпределителната мрежа на съответния мрежови оператор. Следователно упражнената от Комисията властническа компетентност е израз на законоустановените ѝ регулаторни правомощия. Дадените указания по същество са такива по прилагането на закона. Преценката дали ЕР ЮГ е изпълнило задължението си по договора за присъединяване е обусловена от тази за настъпила изискуемост на това задължение. Тази преценка се дължи от Комисията, т.к. от нея зависи КЕВР да упражни правомощията си по чл. 22, ал. 5 ЗЕ, като разпорежи дължимото поведение от страна на електроразпределителното дружество или прекрати производството в случай, че няма основание за регулативна намеса. Ето защо и на упражнената от страна на КЕВР компетентност електроразпределителното дружество не може да противопостави своето договорно правоотношение с клиента.

По материалната законосъобразност на акта:

Няма спор, че между страните е възникнало правоотношение по договор за присъединяване на обекти на клиенти, уреден в Раздел IV, чл. 17 – 20 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. С този договор страните уреждат правата и задълженията на съответния мрежови оператор, правата и задълженията на клиента и необходимите условия за присъединяване на обекта към съответната мрежа /чл. 17, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г./.

По делото е представено заверено копие на Договор № 4486055/21.02.2022 г. за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Юг" ЕАД, сключен с Д. А. Н., клиентски номер [ЕГН]. С чл. 1. 1 от договора електроразпределителното дружество се е задължило да присъедини обект: Жилищна сграда с гараж, с местонахождение: [населено място], имот ПИ 04738.101.56, ЕКАТТЕ 04738, с 1 бр. бъдещи потребители (клиенти), към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг, КЕЦ 3.. Присъединяването е следвало да се извърши съгласно Становище № 4486055/16.11.2021 г. /чл. 1.2 о/ и е било предпоставка за извършване на услуги по пренос и разпределение на електрическа енергия в периода на съществуване на присъединения обект /чл. 1.3 /. Цената за присъединяването е определена на 12 006,00 лева с включен ДДС и е следвало да се заплати от клиента в едномесечен срок от сключването на договора /чл. 6.2 и 6.3/. Тази цена в случая е заплатена на 04.04.2022 г. /л. 39, гръб/, срещу която електроразпределителното дружество е следвало да извърши дейностите по чл. 4.1.

Страните са уговорили, че изграждането и въвеждането в експлоатация на съоръженията за присъединяване ще се извърши в срок от 24 месеца (чл. 4.5). Този

срок съгласно чл. 4.6 започва да тече при изпълнение на следните условия: т. 4.6.1. заплатена е уговорената цена за присъединяване; т. 4.6.2. клиентът или съответните лица, през имотите на които минават съоръженията за присъединяване, са учредили сервитутни права, право на строеж или са прехвърлили собствеността върху имотите/частта от имотите, през които минават съоръженията за присъединяване, в полза на ЕР Юг.

Към горепосочените две условия жалбоподателят твърди, че е добавено още едно, съдържащо се в чл. 4.2.1 от Търговските условия на договорите за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Юг" ЕАД /л. 36/, а именно да е издадено и влязло в сила разрешение за строеж (РС) на съоръженията за присъединяване. Именно на тази клауза от Търговските условия се основава тезата на оспорващото дружество, твърдейки, че издаденото РС поставя началото на 24 месечния срок по чл. 4.5.

Това становище на жалбоподателя не се споделя от настоящия съдебен състав.

От съдържанието на уговореното в договора за присъединяване не явства съгласувана воля на страните да обвържат срока за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване с издаването на РС. Това е допълнително условие, въведено с едностранно разписание от електроразпределителното дружество Търговски условия. Съдът намира, че щом страните изрично са изброили предпоставките, при които ще започне да тече срока по чл. 4.5, то тези предпоставки не могат да се допълват с Търговските условия, след като не съответстват на индивидуално уговорените. Клаузите на Търговските условия следва да се тълкуват с оглед нормата на чл. 298, ал. 3 от Търговския закон, според която при несъответствие между уговореното от страните и общите условия, има сила уговореното. Следователно с приоритет са клаузите на сключения договор, обективизиращ общата воля на страните, пред едностранно разписание Търговски условия, с които клиентът се е съгласил декларативно. В тази насока следва да се посочи, че в случая не е надлежно удостоверено, че клиентът е запознат със съдържанието на Търговските условия и ги приема. Този извод следва от съдържанието на приложеното им по делото заверено копие. В него не е попълнена декларативната част на документа /текстът под чертата/ и липсва подпис след съдържанието му, отразяващ волята на клиента /л. 37 гръб/.

Неоснователността на тезата на жалбоподателя следва и от обстоятелството, че РС на съоръженията за присъединяване се издава на името на електроразпределителното дружество и снабдяването с него е поставено в зависимост от неговите действия. При това положение, да се сподели становището на оспорващия означава от него да зависи в кой момент ще започне да тече срокът по чл. 4.5 за изграждане на съоръженията за присъединяване, а това е лишено от всякаква житейска логика, неприемливо е и създава предпоставка за злоупотреба.

Освен това, жалбоподателят твърди, че към настоящия момент няма издадено РС. Акцентира на продължителността на процедурата по изработване и одобряване на ПУП-ПП, но пропуска да посочи защо първите реални действия по изпълнение на задълженията му са едва от м. май 2024 г., когато е инициирал съгласуване с АПИ по ЗУТ. Подаденото до агенцията заявление е повече от две години след плащането на цената за присъединяване от страна на клиента и след изтичане на срока по чл. 4.5 от Договора, поради което самоцелно се явява възражението, основано на представените в съдебно заседание заявки за доставка, също от м. май 2024 г. Извън съставения на

03.06.2024 г. протокол за предварителен оглед за определяне на трасе /л. 40/, липсват каквито и да било документи за извършени от мрежовия оператор след 04.04.2020 г. фактически действия по снабдяване с разрешение за строеж. Поради това и неоснователно е противопоставянето с оглед дадения в решението на КЕВР 3 -месечен срок за изпълнение на указанията в решение № Ж-589.

Доводите в жалбата са свързани и с това, че не бил изработен и одобрен ПУП-ПП за обект на техническата инфраструктура. Действително разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 5 ЗУТ регламентира въвеждането на парцеларни планове за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии като вид подробни устройствени планове. В нормата на чл. 126, ал. 6 ЗУТ обаче е предвидено, че парцеларни планове се изработват само когато се извършва отчуждаване и/или ограничаване на правото на собственост върху поземлени имоти. В случая няма данни такова да е необходимо, т.к. според приложения на л. 29 проект трасето за провод на линеен обект „Нова калена линия КЛ 1kV и ЕТ за външно ел. захранване в ПИ 04738.101.56, с Б., обл. С. 3.“ преминава през обекти държавна и общинска собственост.

В обобщение съдът намира оспореното Решение № Ж-589 на КЕВР за законосъобразно постановено. Жалбата на "Електроразпределение Юг" ЕАД срещу него е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски, при което в полза на Комисията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. с чл. 144 АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален размер, определя на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 75-и състав

Р Е Ш И:

ОТВЪРЛЯ жалбата на „ „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД срещу Решение № Ж-589/11.07.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия:

